Raad van State

200708059/1.
Datum uitspraak: 22 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/19804 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 23 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 20 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 oktober 2007, verzonden op 25 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

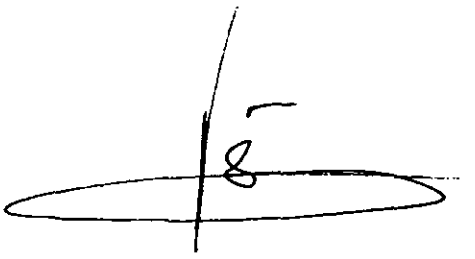
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2008

404.
Verzonden: 22 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/19804

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 23 oktober 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Turkse,
verblijvende te Dordrecht,
eiser,
gemachtigde mr. A.W.M. van de Wouw,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. I.A.M. de Groot.

Procesverloop
Bij besluit van 14 november 2006 heeft verweerder de aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenote (hierna: referente)' met terugwerkende kracht ingetrokken per 12 mei 2006. Tevens heeft verweerder in hetzelfde besluit eisers aanvraag van 14 juli 2006 tot wijziging van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf bij partner in de beperking 'het verrichten arbeid in loondienst op grond van het Associatiebesluit 1/80 van de Associatieraad EEG/Turkije (hierna: Besluit 1/80)' afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiser bezwaar gemaakt.

Op 6 april 2007 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie.

Bij besluit van 20 april 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiser op 9 mei 2007 beroep ingesteld. De gronden dateren van 8 juni 2007.

Tevens heeft eiser de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er toe strekt dat uitzetting van eiser achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep. Het verzoek is geregistreerd onder nummer AWB 07/19805.

Het beroep is behandeld ter zitting van 18 oktober 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 20 april 2007 in rechte stand kan houden.

2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten en omstandigheden. Eiser is op 24 februari 2003 te , Turkije in het huwelijk getreden met . Eiser is met een geldige mvv Nederland ingereisd en is op 22 juli 2004 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf bij echtgenote met ingang van 29 april 2004, met een geldigheidsduur tot 22 juli 2005. Deze vergunning is nadien verlengd tot 22 januari 2010. Door en namens referente is aan verweerder medegedeeld dat het huwelijk met eiser duurzaam is ontwricht vanaf 12 mei 2006 en dat zij vanaf deze datum geen gemeenschappelijke huishouding meer voert met eiser. Op 14 juli 2006 heeft eiser de onderhavige aanvraag ingediend tot wijziging van de beperking van de aan hem verleende vergunning in de beperking 'het verrichten arbeid in loondienst op grond van Besluit 1/80'. Bij besluit van 14 november 2006 is de verblijfsvergunning van eiser met terugwerkende kracht per 12 mei 2006 ingetrokken. Tevens is in dat besluit voornoemde aanvraag tot het wijzigen van de beperking van de verleende vergunning in de beperking 'het verrichten van arbeid in loondienst op grond van Besluit 1/80' afgewezen

3. Verweerder stelt zich blijkens het bestreden besluit, waarin tevens de overwegingen van het besluit in primo zijn herhaald en ingelast, op het standpunt dat eisers verblijfsvergunning terecht per 12 mei 2006 is ingetrokken, nu is gebleken dat eisers huwelijk met referente met ingang van 12 mei 2006 feitelijk is verbroken en dat eiser vanaf die datum geen gemeenschappelijk huishouding meer met referente voerde. Tevens heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser geen aanspraak kan maken op voorgezet verblijf op grond van Besluit 1/80.

4. Eiser stelt zich – kort gezegd - op het standpunt dat verweerder bij de bepaling van eisers aanspraken op een zelfstandig verblijfsrecht op grond van Besluit 1/80 ten onrechte is uitgegaan van de peildatum 12 mei 2006, zijnde de verbreking van eisers relatie met referente, en niet van de peildatum 14 november 2006, zijnde de datum waarop verweerder heeft beschikt dat de eerder verleende verblijfsvergunning is ingetrokken. In dit verband heeft eiser gewezen op een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 25 maart 2004 (AWB 02/87036) en naar de uitspraak van 26 oktober 2006 van het Hof van Justitie EG (hierna: HvJ) in de zaak tegen Duitsland (nr. C-4/05, JV 2007/1 en LJN: AZ6333).

5. De rechtbank overweegt als volgt.

<u>Ten aanzien van de intrekking van de verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf bij H. Ördek'</u>

6. Op grond van artikel 19 juncto artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden ingetrokken indien niet wordt voldaan aan de

beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

7. Verweerder heeft onder verwijzing naar zijn ter zake gevoerde beleid, zoals luidend ten tijde van belang in B1/2.2.7 en B2/5.2.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 en thans ingevolge WBV 2007/1 neergelegd in B1/5.4.6 en B2/9.3 van de Vc 2000, aangegeven dat eisers verblijfsvergunning is ingetrokken, omdat hij niet langer voldeed aan de beperking waaronder de vergunning is verleend. Daartoe heeft verweerder blijkens het bestreden besluit, onder verwijzing naar het primaire besluit van 14 november 2006, aangevoerd dat het huwelijk van eiser met referente als feitelijk verbroken moeten worden beschouwd met ingang van 12 mei 2006, de datum waarop eiser niet meer hetzelfde adres als referente bewoont. De stelling van eiser dat hij in ieder geval tot 27 mei 2006 met referente heeft samengewoond maakt het vorenstaande niet anders, nu eiser deze stelling op geen enkele wijze heeft onderbouwd.

8. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat eisers huwelijksrelatie met referente met ingang van 12 mei 2006 feitelijk was verbroken.

9. De rechtbank stelt vast dat eiser in de gronden van beroep voornoemd standpunt niet heeft weersproken. Het beroepschrift bevat op dit onderdeel immers geen enkel inhoudelijk argument tegen het bestreden besluit van 20 april 2007, doch enkel gronden die zien op de afwijzing van de aanvraag tot wijziging van de beperking van de verleende verblijfsvergunning in de beperking "het verrichten arbeid in loondienst op grond van Besluit 1/80". Deze gronden van beroep kunnen niet worden gezien als afdoende weerlegging van het door verweerder in het bestreden besluit ingenomen standpunt ten aanzien van de intrekking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning.

10. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiser niet langer voldeed aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. Derhalve kon verweerder ingevolge artikel 19 juncto artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 de verblijfsvergunning van eiser intrekken.

11. Ten aanzien van eisers stelling in zijn brief van 2 augustus 2007 dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven omdat hij zich inmiddels weer verzoend zou hebben met referente, overweegt de rechtbank dat deze grief eerst is aangevoerd ná het bestreden besluit. De rechtbank overweegt dat, gelet op het ex tunc karakter van de toetsing in beroep, het beroep moet worden beoordeeld naar de feiten en omstandigheden zoals die bij verweerder bekend waren ten tijde van het nemen van het bestreden besluit. De rechtbank, in het midden latend wat van deze stelling zij, zal reeds hierom deze stelling buiten beschouwing laten.

<u>De aanvraag tot het wijzigen van de beperking 'verblijf bij echtgenote H. Ördek' in de beperking 'arbeid in loondienst op grond van Besluit 1/80'</u>

12. Op 12 september 1963 is te Ankara een samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije ondertekend die is goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EG van de Raad van 23 december 1963 (PB 1964, 217). De Associatieraad, in het leven geroepen door gemelde Samenwerkingsovereenkomst, heeft vastgesteld het Besluit 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie.

13. Ingevolge artikel 6, eerste lid, eerste liggend streepje, van Besluit 1/80 heeft de Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een Lidstaat behoort, behoudens het bepaalde in artikel 7 betreffende de vrije toegang tot arbeid van de gezinsleden, voor zover hier van belang, na een jaar legale arbeid in die Lidstaat recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning bij dezelfde werkgever indien deze werkgelegenheid heeft. Ingevolge het tweede lid worden jaarlijkse vakanties en perioden van afwezigheid wegens zwangerschap, arbeidsongeval of kortdurende ziekte gelijkgesteld met tijdvakken van legale arbeid. Tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid die naar behoren zijn geconstateerd door de bevoegde autoriteiten, alsmede perioden van afwezigheid wegens langdurige ziekte worden niet gelijkgesteld met tijdvakken van legale arbeid, doch doen geen afbreuk aan de rechten die zijn verkregen uit hoofde van het voorafgaande tijdvak van arbeid. Ingevolge het derde lid wordt de wijze van toepassing van de leden 1 en 2 geregeld in de nationale voorschriften.

14. Genoemd Associatiebesluit is slechts van belang voor Turkse werknemers aan wie een verblijfsvergunning is verleend voor het verrichten van arbeid in loondienst, alsmede Turkse onderdanen aan wie een verblijfsvergunning is verleend in het kader van gezinsvorming dan wel gezinshereniging en die na verbreking van de gezinsband niet op grond van andere regels voor voortgezet verblijf in aanmerking komen. De Turkse werknemer moet om in aanmerking te komen voor de rechten van artikel 6, eerste lid, van Besluit 1/80 voldoen aan de voorwaarden genoemd in dit artikel.

15. Het door verweerder ter zake gevoerde beleid zoals luidend ten tijde van belang, is neergelegd in onderdeel B11/2 van de Vc 2000, ingevolge het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2007/1 thans neergelegd in B11/3 van de Vc 2000. Ingevolge onderdeel B11/3.3.1 van de Vc 2000 wordt onder legale arbeid in de zin van Besluit 1/80 verstaan de arbeid die verricht is gedurende een stabiele en niet-voorlopige situatie op de arbeidsmarkt. Dit veronderstelt een niet-omstreden verblijfsrecht. Hiervan is bijvoorbeeld geen sprake indien de arbeid verricht is tijdens de procedure ter verkrijging van een verblijfsvergunning. (Zie uitspraken van HvJ van 16 december 1992 (, C-237/91) en 20 september 1990 C-192/89)). Zo kunnen tijdvakken van legale arbeid worden opgebouwd op grond van een verblijfsvergunning, voor zover hier van belang, die verband houdt met het doel 'gezinshereniging of -vorming'.

16. In het toepasselijk beleid met betrekking tot onderhavige zaak staat in B11/3.3.2 onder a van de Vc 2000 vermeld dat bij de beoordeling of de Turkse werknemer recht heeft op voortzetting van verblijf op grond van voormeld artikel 6, eerste lid, eerste liggende streepje, wordt gecontroleerd of:
- de Turkse werknemer reeds één jaar onafgebroken bij dezelfde werkgever heeft gewerkt;
- dezelfde werkgever voor nog tenminste één jaar werkgelegenheid heeft voor de Turkse werknemer; en
- gedurende deze jaren hetzelfde beroep wordt uitgeoefend.
De vaststelling of betrokkene aan bovenstaande voorwaarden voldoet, vindt plaats aan de hand van de overgelegde arbeidscontracten, jaarloonopgaven en het registratiebericht Melding Sociale Voorzieningen. Indien twijfel bestaat of betrokkene voldoet aan bovenstaand drietal voorwaarden, dient informatie over de in het verleden afgegeven afgegeven tewerkstellingsvergunningen te worden ingewonnen bij de Centrale organisatie Werk en Inkomen. Tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid die naar behoren zijn geconstateerd door de bevoegde autoriteiten worden niet gelijkgesteld met tijdvakken van legale arbeid. Op het moment dat de werkzaamheden worden hervat, wordt weer verder gegaan met de opbouw van legale arbeid.

17. De rechtbank stelt voorop dat de wijze waarop verweerder in zijn beleid op dit onderdeel toepassing heeft gegeven aan Besluit 1/80 in overeenstemming is met de vaste jurisprudentie van het HvJ op dit punt.

18. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiser geen rechten kan ontlenen aan het Besluit 1/80, nu hij ten tijde van de ontwrichting van het huwelijk op 12 mei 2006 (*peildatum*), gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet voldeed aan de eis dat hij minimaal één jaar bij dezelfde werkgever legale arbeid heeft verricht dan wel bij dezelfde werkgever nog tenminste één jaar legale arbeid beschikbaar was. Immers, uit de gedingstukken is gebleken dat eiser op de peildatum weliswaar vanaf 24 december 2004 tot 6 januari 2006 meer dan één jaar onafgebroken in dienst is geweest bij gevestigd te , maar niet is gebleken dat eiser nadien, nadat hij was ontslagen op 6 januari 2006, opnieuw in dienst is getreden bij deze werkgever. Voor zover eiser ter zitting heeft opgemerkt dat zijn arbeidscontract bij destijds is beëindigd omdat de familie van zijn echtgenote druk heeft uitgeoefend op zijn voormalige werkgever overweegt de rechtbank dat de omstandigheden waaronder eisers eerste arbeidscontract is beëindigd niet relevant zijn voor de toetsing van de opgebouwde rechten op grond van Besluit 1/80. Evenmin kan eiser verblijfsaanspraken aan het Besluit 1/80 ontlenen aan de omstandigheid dat hij met ingang van 13 februari 2006 in dienst is getreden bij zijn huidige werkgever gevestigd te . Nu hij zijn werkzaamheden niet bij dezelfde werkgever heeft hervat, zijn de door eiser bij zijn voormalige werkgever opgebouwde rechten verloren gegaan en is eiser met ingang van 13 februari 2006 weer van voren af aan begonnen met de opbouw van zijn rechten. Dat eiser bij zijn huidige werkgever een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd is aangegaan, maakt het vorenstaande niet anders. Immers, vanaf de peildatum 12 mei 2006 kan niet meer gesproken worden van een niet-omstreden verblijfsrecht, waardoor er sinds de peildatum geen sprake meer is van opbouw van legale arbeid op grond van artikel 6, eerste lid, eerste liggend streepje, van het Besluit 1/80.

19. Voor zover eiser in beroep van mening blijft, onder verwijzing naar de overgelegde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 maart 2004 (LJN: AO9359) en met een beroep op het gelijkheidsbeginsel, dat verweerder ten onrechte de feitelijk ontwrichting van het huwelijk als peildatum heeft genomen voor beantwoording van de vraag tot wanneer eiser tot de legale arbeidsmarkt behoort en niet de datum waarop is beschikt, overweegt de rechtbank dat de casus in die zaak wezenlijk afwijkt van de zaak van eiser. Immers, in de zaak waarnaar verwezen had verweerder geen gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid om de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning in te trekken, zodat de in die zaak ter discussie staande periode waarin door de vreemdeling arbeid was verricht, geen voorlopig karakter had. In onderhavige zaak heeft verweerder, anders dan in de aangehaalde zaak, wel expliciet gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid om de eerder verleende verblijfsvergunning met terugwerkende kracht vanaf de daadwerkelijke verbreking van de relatie in te trekken. Eisers beroep op het gelijkheidsbeginsel dient derhalve te falen.

20. Ten aanzien van eisers verwijzing naar de uitspraak van 26 oktober 2006 van het HvJ in de zaak tegen Duitsland en voor zover hij daarmee beoogd heeft te stellen dat de door hem opgebouwde rechten bij niet verloren zijn gegaan, nu er sprake was van onvrijwillige werkloosheid, overweegt de rechtbank dat verweerder met juistheid er op heeft gewezen dat onderhavige zaak niet ziet op een vergelijkbare situatie met die van het arrest . Immers, het Hof van Justitie overweegt nadrukkelijk, zoals ook volgt uit rechtsoverweging 34 van voornoemd arrest, dat artikel 6, eerste lid, eerste liggend streepje,

van Besluit 1/80 niet aldus kan worden begrepen dat een Turkse werknemer zich kan beroepen op de rechten die deze bepaling hem verleent, wanneer hij arbeid in loondienst verricht bij een tweede werkgever zonder te voldoen aan de eisen van artikel 6, eerste lid, tweede liggend streepje, van Besluit 1/80. De rechtbank wijst in dit verband tevens naar de uitspraak van 5 oktober 1994 van het HvJ in de zaak (nummer C-355/93). Hierin is bepaald dat artikel 6, eerste streepje, van het Associatiebesluit 1/80 enkel beoogt de continuïteit van de tewerkstelling bij *dezelfde* werkgever te garanderen, en dus slechts van toepassing is wanneer de Turkse werknemer om verlenging van zijn arbeidsvergunning verzoekt om na het eerste jaar van legale arbeid bij *dezelfde* werkgever te blijven werken. Niet in geschil is dat eiser op 6 januari 2006 zijn dienstverband bij heeft beëindigd. Eiser kan dan ook vanaf die datum geen aanspraak meer maken op rechten die voortvloeien uit zijn werk bij op grond van Besluit 1/80.

21. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiser geen verblijfsaanspraken kan ontlenen aan Besluit 1/80.

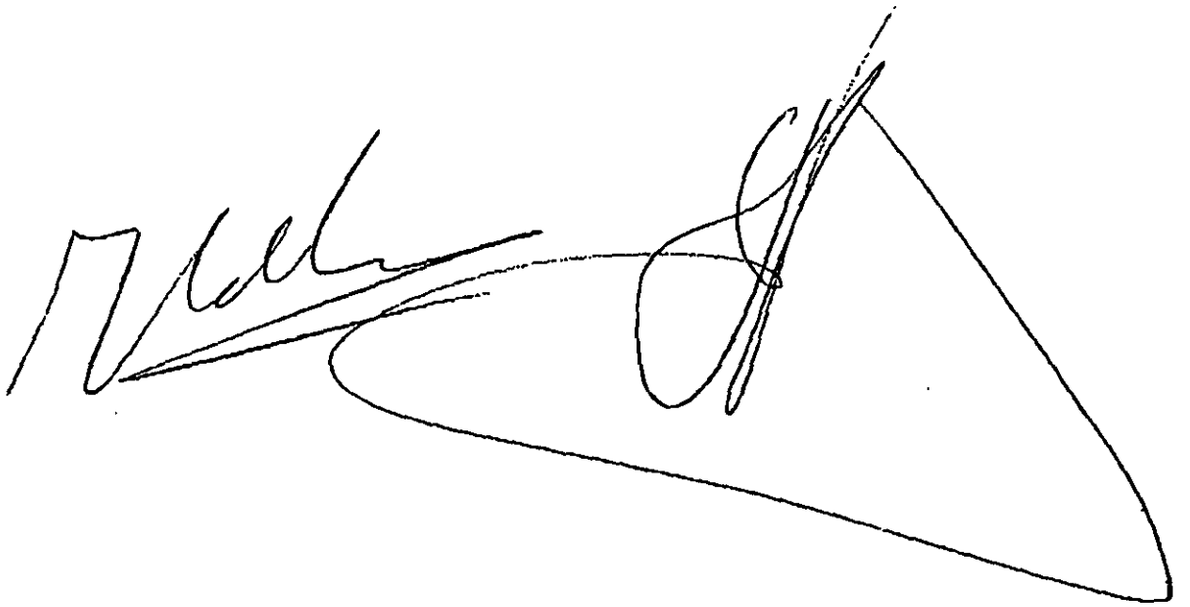
22. Het beroep is derhalve ongegrond.

23. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter in tegenwoordigheid van
drs. H.A.J.A. van de Laar als griffier en in het openbaar uitgesproken op 23 oktober 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 25 OKT. 2007

DE HAAS DE JONG
ADVOCATEN

• Wilhelminapark 122
Postbus 3219
5003 DE Tilburg
tel 013 - 536 20 88
fax 013 - 536 12 45
www.dehaas-dejong.nl

Toevoeging verleend onder nummer 1EA2327 (bijlage)

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
6872
B 19 NOV 2007
ZAAKNR. 01057
AAN: VI
BEHANDELD: DD: PAR:

PER TELEFAX: 070-365 13 80

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Tilburg, 19 november 2007

Onze ref.: 30079.4/jw

E-mail: a.van.de.wouw@dehaas-dejong.nl

Inzake: (geboren op te Turkije

Geeft eerbiedig te kennen:

verblijvende te geboren op in deze zaak woonplaats kiezende te Tilburg aan het Wilhelminapark 122 (Postbus 3219, 5003 DE) ten kantore van De Haas en De Jong Advocaten van wie mr. A.W.M. van de Wouw ten deze tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt gesteld met het recht van substitutie;

tekent hierbij beroep aan tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingplaats 's-Hertogenbosch, procedurenummer AWB 07/19805 d.d. 23 oktober 2007, verzonden 25 oktober 2007, waarvan een kopie wordt overgelegd (**productie 1**).

•
mw. mr J. Cox
mw. mr M. Drenth
mr L. de Haas
mr M. de Jong
mr C. Ketelaars
mr M. Kleijngeld
mw. mr E. Kokken
mr H. van Winkel
mw. mr A. van de Wouw

Alle rechtsverhoudingen worden verricht op grond van een overeenkomst van opdracht gesloten met de Maatschap.

Grief 1

Ten onrechte is door de rechtbank aangenomen dat de rechten die appellant heeft opgebouwd bij de eerste werkgever verloren zouden zijn gegaan. Daardoor zou hij geen rechten kunnen ontlenen aan de Associatie-overeenkomst EG en Turkije en in het bijzonder het Besluit nr. 1/80.

Toelichting

Appellant bestrijdt niet dat de relatie met zijn ex-echtgenote in mei 2006 feitelijk is verbroken. Op het moment van de verbreking van de relatie had cliënt echter reeds 1 jaar legale arbeid op grond van een onomstreden verblijfsrecht opgebouwd, aangezien hij op 14 december 2004 bij schoonmaakbedrijf is gaan werken tot 6 januari 2006. Daarna heeft appellant een kortdurende werkloosheidsuitkering ontvangen. Vanaf 13 februari 2006 werkt appellant bij . met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

Ten onrechte gaat de rechtbank ervan uit dat appellant de rechten die hij heeft opgebouwd bij helemaal kwijt zou zijn. Daarbij heeft de rechtbank volgens appellant een verkeerde uitleg gegeven aan de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak /Duitsland van 26 oktober 2006, nr. C-4/05 (JV 2007/1). Volgens deze uitspraak moet artikel 6 lid 2 2e zin van besluit 1/80 aldus worden uitgelegd, dat dit beoogd te garanderen dat perioden waarin legale arbeid wordt onderbroken wegens onvrijwillige werkloosheid geen afbreuk doen aan de rechten die de Turkse werknemer reeds heeft verworven uit hoofde van eerder vervulde tijdvakken van arbeid.

Ten onrechte gaat de rechtbank ervan uit dat een Turkse werkgever altijd zijn rechten kwijt is na een periode van werkloosheid. Volgens punt 40 van de uitspraak in de zaak /Duitsland doen tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid niet af aan rechten die zijn verkregen uit hoofde van het voorafgaande tijdvak van arbeid.

Artikel 6 lid 2, 2° zin van Besluit 1/80 beoogd volgens de uitspraak te garanderen dat perioden waarin legale arbeid wordt onderbroken door onvrijwillige werkloosheid geen afbreuk doen aan de rechten die de Turkse werknemer reeds heeft verworven uit hoofde van eerder vervulde tijdvakken van arbeid. De rechten van appellant kunnen dan ook niet verloren zijn gegaan.

Grief 2

Ten onrechte is door de rechtbank in de beoordeling van het beroep de geponeerde stelling dat indien iemand zich houdt aan de wettelijke regeling van de lidstaat op het gebied van binnenkomst en het verrichten van arbeid in loondienst, hij voor in artikel 6 lid 1 Besluit 1/80 vervatte rechten in aanmerking kan komen, niet meegewogen.

Toelichting

Volgens het Hof van Justitie in de zaak Duitsland dient iemand indien hij voor de in artikel 6 lid 1 Besluit 1/80 vervatte rechten in aanmerking wil komen, zich te houden aan de wettelijke regeling van de lidstaat op het gebied van binnenkomst en het verrichten van arbeid in loondienst.

Volgens Uw Afdeling (16 augustus 2007 LJN BB2368) wordt hiermee bedoeld het werken met een geldige tewerkstellingsvergunning. Appellant was op grond van zijn verblijfsvergunning voor gezinshereniging vrijgesteld van het bezitten van een tewerkstellingsvergunning en voldeed dus aan de voorwaarden voor binnenkomst en arbeid. De rechtbank heeft deze stelling niet meegewogen in de beoordeling van het beroep en of appellant in dat kader mogelijk wel een beroep kon doen op een verblijfsvergunning op grond van Besluit 1/80.

Tilburg, 19 november 2007

mevr. mr. A.W.M. van de Wouw

bepaaldelijk gevolmachtigde